

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 347/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. T., Š., zastúpenej advokátom JUDr. V. K., M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. T. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júna 2008 doručená sťažnosť M. T., Š. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. V. K., M., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001.

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd začal v roku 2001 konanie o dedičstve o novoobjavenom majetku po poručiteľke A. K., rod. G., ktorá zomrela (...). Prejednaním dedičstva bol poverený notár JUDr. J. E., B. Dedičské konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001, bolo skončené uznesením okresného súdu z 26. marca 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2008.

Sťažovateľka nie je spokojná s postupom okresného súdu v konaní, k čomu uviedla: *„Počas tohto sedemročného obdobia som sa neustále stretávala s tým, že porušovateľ základného práva vydával nesprávne uznesenia o prejednaní dedičstva, ktoré odvolací súd vždy zrušil a vec vrátil porušovateľovi na ďalšie konanie.“*

Podľa názoru sťažovateľky postupom okresného súdu v označenom konaní došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, pretože *„... nemohla užívať majetok, ktorý bol predmetom dedičstva (pozemky v urbáriáte, ktorý vyplácal podiely v neoprávnenej výške inej osobe)“*.

Sťažovateľka preto žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v označenom dedičskom konaní, priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 120 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť podľa jej tvrdenia postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001. V spojení s tým malo dôjsť aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ktorý garantuje ochranu vlastníckeho práva a zaručuje dedenie.

Ústavný súd 15. októbra 2008 k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy z dôvodu namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa § 6 zákona o ústavnom súde vo veci zjednotenia odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu vyslovených v uzneseniach ústavného súdu č. k. I. ÚS 226/08-6 z 3. júla 2008 a č. k. I. ÚS 227/08-6 z 3. júla 2008 na jednej strane a stanoviska IV. senátu, ku ktorému dospel tento senát v súvislosti s predbežným prerokovaním sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14565/08, prijal zjednocujúce stanovisko sp. zn. PLz. ÚS 2/08, ktoré vychádza z právneho názoru vyjadreného v uzneseniach č. k. I. ÚS 226/08-6 z 3. júla 2008 a č. k. I. ÚS 227/08-6 z 3. júla 2008 a ktoré znie:

„Ak sťažovateľ namieta sťažnosťou podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne iného Ústavou Slovenskej republiky chráneného práva hmotného charakteru v nadväznosti, resp. v organickom spojení s porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd po právoplatnom skončení napadnutého súdneho konania, tak pri predbežnom prerokovaní takejto sťažnosti ako dôvod jej odmietnutia ako celku možno uplatniť ustálený právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd len vtedy, ak bola sťažnosť pred Ústavným súdom Slovenskej republiky uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte mohlo dochádzať, alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).“

Štvrtý senát súc viazaný týmto zjednocujúcim stanoviskom posúdil sťažnosť sťažovateľky.

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní sťažností namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza ústavný súd zo svojej judikatúry (II. ÚS 32/00, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 204/03, II. ÚS 35/05), podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva mohlo dochádzať, alebo porušenie v tomto čase mohlo ešte trvať. Právoplatnosťou konečného rozhodnutia všeobecného súdu dochádza podľa názoru ústavného súdu k odstráneniu právnej neistoty účastníka konania, a preto považuje sťažnosť doručенú ústavnému súdu po právoplatnom skončení veci za zjavne neopodstatnenú.

Sťažovateľkou označené konanie o dedičstve vedené okresným súdom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001 skončilo vydaním uznesenia z 26. marca 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2008. Sťažnosť ústavnému súdu sťažovateľka podala na poštovú prepravu 4. júna 2008.

Keďže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že konanie, v ktorom sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo právoplatne skončené ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, odmietol sťažnosť v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Ústavný súd v súlade so svojou stabilizovanou judikatúrou (II. ÚS 78/05) zastáva názor, že všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým patrí aj základné právo upravené v čl. 20 ods. 1 ústavy, ak toto porušenie nevyplynie z toho, že všeobecný súd súčasne porušil aj ústavnoprocésné princípy postupu vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v dôsledku ňou namietaných zbytočných priesťahov postupom okresného súdu v konaní o dedičstve. Vzhľadom na záver ústavného súdu vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v označenom dedičskom konaní, treba považovať za zjavne neopodstatnené aj namietané porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní odmietol aj túto časť sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2008